

Vec C-708/22

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

16. november 2022

Vnútroštátny súd:

Tribunal Supremo

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

21. október 2022

Žalobca:

Asociación Española de Productores de Vacuno de Carne
(ASOPROVAC)

Žalovaná:

Administración General del Estado

Predmet konania vo veci samej

Konanie o určenie neplatnosti – Kráľovský dekrét č. 41/2021 – Prvé záverečné ustanovenie piaty odsek – Kráľovský dekrét č. 1075/2014 – Článok 11 ods. 2 a 3 – Poľnohospodárska činnosť – Trvalé trávne porasty – Produkcia – Pastva vykonávaná pomocou zvierat z vlastného podniku – Udržiavanie poľnohospodárskych plôch

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa výkladu – Článok 267 ZFEÚ – Spoločná poľnohospodárska politika (SPP) – Podpora – Zlučiteľnosť vnútroštátneho predpisu s právom Únie – Nariadenie (EÚ) č. 1307/2013 – Článok 4 a článok 32 ods. 2 – Nariadenie (EÚ) č. 1306/2013 – Článok 60 – Umelé vytvorenie podmienok na získanie podpory – Charta základných práv – Články 20 a 21 – Porušenie zásad prednosti práva Únie, hierarchie právnych predpisov, legitímnej dôvery a právnej istoty

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 4 a článok 32 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1307/2013 zo 17. decembra 2013 a článok 60 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 zo 17. decembra 2013 vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnemu predpisu, akým je kráľovský dekrét č. 41/2021, ktorý s cieľom zabrániť vytváraniu umelých podmienok pri udeľovaní koncesie na trvalé trávne porasty v spoločnom užívaní a vo verejnom vlastníctve prijímateľom, ktorí nevyužívajú tieto porasty, stanovuje, že na činnosť týkajúcu sa pastvy možno poskytnúť podporu len v prípade, ak sa vykonáva pomocou zvierat z vlastného podniku[?]
2. Má sa článok 60 uvedeného nariadenia (EÚ) č. 1306/2013, ktorý sa týka vytvorenia umelých podmienok na získanie podpory, vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu predpisu, akým je kráľovský dekrét č. 41/2021, ktorý stanovuje domnienku týkajúcu sa umelého vytvorenia podmienok na získanie podpory v prípadoch, v ktorých sa poľnohospodárska činnosť týkajúca sa pastvy na trvalých trávnych porastoch vo verejnom vlastníctve a v spoločnom užívaní vykonáva pomocou zvierat, ktoré nepatria vlastnému podniku žiadateľa o podporu[?]
3. Má sa článok 4 ods. 1 písm. c) uvedeného nariadenia (EÚ) č. 1307/2013 vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu predpisu, akým je kráľovský dekrét č. 1075/2014 z 19. decembra 2014, podľa ktorého sa spásanie

poľnohospodárskych plôch nemôže klasifikovať ako činnosť týkajúca sa udržiavania týchto plôch v stave, v ktorom sú vhodné na pastvu[?]

4. Má sa článok 4 ods. 1 písm. c) uvedeného nariadenia (EÚ) č. 1307/2013 vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu predpisu, akým je kráľovský dekrét č. 1075/2014 z 19. decembra 2014, podľa ktorého tie osoby, ktoré sú len držiteľmi nevýhradného práva pastvy na pozemkoch, ktoré nie sú v ich vlastníctve, a prevedú toto právo na tretiu osobu, aby táto osoba využívala trávne porasty na kŕmenie svojho dobytku, nevykonávajú jednu z poľnohospodárskych činností uvedených v článku 4 ods. 1 písm. c) bode i) tohto nariadenia[?]

5. Má sa článok 4 ods. 1 písm. b) a c) uvedeného nariadenia (EÚ) č. 1307/2013 vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu predpisu, akým je kráľovský dekrét č. 1075/2014 z 19. decembra 2014, podľa ktorého tie osoby, ktoré sú len držiteľmi nevýhradného práva pastvy na pozemkoch v spoločnom užívaní, ktoré nie sú v ich vlastníctve, nemožno považovať za správcov trávnych porastov, na ktoré sa vzťahuje uvedené právo pastvy, na účely vykonávania činností týkajúcich sa udržiavania týchto poľnohospodárskych plôch v stave, v ktorom sú vhodné na pastvu[?]

Uvádzané právne predpisy a judikatúra Únie

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1307/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa ustanovujú pravidlá priamych platieb pre poľnohospodárov na základe režimov podpory v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 637/2008 a nariadenie Rady (ES) č. 73/2009: článok 4 a článok 32 ods. 2

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 zo 17. decembra 2013 o financovaní, riadení a monitorovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008: článok 60

Delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 639/2014 z 11. marca 2014, ktorým sa dopĺňa nariadenie č. 1307/2013 a ktorým sa mení príloha X k uvedenému nariadeniu: článok 4

Nariadenie Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) 2020/127 z 29. januára 2020, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1306/2013, pokiaľ ide o finančnú disciplínu od rozpočtového roka 2021, a nariadenie (EÚ) č. 1307/2013, pokiaľ ide o pružnosť medzi piliermi vzhľadom na kalendárny rok 2020

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/2220 z 23. decembra 2020, ktorým sa stanovujú určité prechodné ustanovenia týkajúce sa podpory z Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) a Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) v rokoch 2021 a 2022 a ktorým sa menia nariadenia (EÚ) č. 1305/2013, (EÚ) č. 1306/2013

a (EÚ) č. 1307/2013, pokiaľ ide o zdroje a uplatňovanie v rokoch 2021 a 2022, a nariadenie (EÚ) č. 1308/2013, pokiaľ ide o zdroje a distribúciu tejto podpory v rokoch 2021 a 2022

Charta základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“): článok 20 (rovnosť pred zákonom) a článok 21 (nediskriminácia)

Rozsudok zo 7. apríla 2022, Avio Lucos (C-116/20, EU:C:2022:273)

Rozsudok zo 7. apríla 2022, Avio Lucos (C-176/20, EU:C:2022:274)

Uznesenie z 26. novembra 2021, Agrárminiszter (C-273/21, neuvverejnené, EU:C:2021:967)

Rozsudok z 12. septembra 2013, Slánčeva sila (C-434/12, EU:C:2013:546)

Uvádzané vnútroštátne právne predpisy

Real Decreto 41/2021, de 26 de enero, por el que se establecen las disposiciones específicas para la aplicación en los años 2021 y 2022 de los Reales Decretos 1075/2014, 1076/2014, 1077/2014 y 1078/2014, todos ellos de 19 de diciembre, dictados para la aplicación en España de la Política Agrícola Común (kráľovský dekrét č. 41/2021 z 26. januára 2021, ktorým sa prijímajú osobitné ustanovenia na uplatňovanie kráľovských dekrétov č. 1075/2014, 1076/2014, 1077/2014 a 1078/2014 z 19. decembra 2014 prijatých na účely uplatňovania spoločnej poľnohospodárskej politiky v Španielsku v rokoch 2021 a 2022; ďalej len „kráľovský dekrét č. 41/2021“): prvé záverečné ustanovenie piaty odsek

Real Decreto 1075/2014, de 19 de diciembre, sobre la aplicación a partir de 2015 de los pagos directos a la agricultura y a la ganadería y otros regímenes de ayuda, así como sobre la gestión y control de los pagos directos y de los pagos al desarrollo rural (kráľovský dekrét č. 1075/2014 z 19. decembra 2014 o uplatňovaní priamych platieb pre poľnohospodárstvo a chov dobytka a iných režimov podpory od roku 2015, ako aj o správe a kontrole priamych platieb a platieb na rozvoj vidieka; ďalej len „kráľovský dekrét č. 1075/2014“): článok 11 ods. 2 a 3

Constitución Española (španielska ústava): článok 14 (rovnosť)

Zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 Dňa 1. marca 2021 Asociación Española de Productores de Vacuno de Carne (Španielske združenie chovateľov hovädzieho dobytka – ASOPROVAC) podalo žalobu vo veci správneho súdnictva proti kráľovskému dekrétu č. 41/2021, ktorou navrhlo zrušiť prvé záverečné ustanovenie piaty odsek uvedeného kráľovského dekrétu (ďalej len „sporné ustanovenie“), ktorým sa mení článok 11 ods. 2 a 3 kráľovského dekrétu č. 1075/2014.

- 2 Podľa pôvodného znenia uvedeného článku žiadateľ o podporu musel v súvislosti s každým pozemkom uviesť, či sa tento pozemok bude využívať na pestovanie plodín alebo sa bude udržiavať. V prípade udržiavania, ak išlo o trávne porasty, bolo potrebné uviesť, či sa udržiavanie bude vykonávať spásaním alebo inými metódami. Zoznam udržiavacích činností sa nachádza v prílohe IV kráľovského dekrétu č. 1075/2014.
- 3 Po zmene článku 11 ods. 2 a 3 kráľovského dekrétu č. 1075/2014 prostredníctvom kráľovského dekrétu č. 41/2021 toto ustanovenie okrem iného stanovuje, že treba uviesť, či sa na trávnych porastoch bude vykonávať produkčná činnosť prostredníctvom spásania, a že v prípade trvalých trávnych porastov vo verejnom vlastníctve a v spoločnom užívaní je povolená len produkcia založená na spásaní pomocou zvierat z vlastného podniku žiadateľa o podporu a nie je povolená žiadna z udržiavacích činností vymenovaných v prílohe IV kráľovského dekrétu č. 1075/2014.

Hlavné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 4 Žalobca tvrdí, že sporné ustanovenie je absolútne neplatné z týchto dôvodov:
 - porušenie článkov 4 a 32 nariadenia č. 1307/2013 a článku 4 delegovaného nariadenia č. 639/2014 a porušenie judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa otázky, či trvalé trávne porasty spĺňajú podmienky na priznanie nároku na priamu podporu: španielsky štát nemôže stanoviť podmienky týkajúce sa oprávnenosti trávnych porastov na účely poberania podpory, ktoré nevyžaduje právna úprava Únie a ktoré sú v rozpore s touto právnou úpravou, ako je nová požiadavka, aby sa trávne porasty skutočne spásali, a to navyše pomocou zvierat z vlastného podniku žiadateľa o podporu (teda podniku, ktorý sa zaoberá chovom dobytku žiadateľa), v prípade, ak ide o trávne porasty vo verejnom vlastníctve a v spoločnom užívaní, ako keby išlo o podporu viazanú na produkciu;
 - porušenie článku 60 nariadenia č. 1306/2013 a porušenie judikatúry Súdneho dvora Európskej únie týkajúcej sa umelého vytvorenia podmienok na získanie podpory: sporným ustanovením bola zavedená nevyvrátiteľná domnienka podvodu, ktorej cieľom je vylúčiť prevádzkovateľov intenzívneho chovu hovädzieho dobytku zo systému podpory na základe myšlienky, že si nezaslúžia poberať priamu podporu na plochu, aj keď ju poberajú od roku 2000, pričom sa od nich nikdy nevyžadovalo, aby pomocou svojich zvierat spásali plochu trvalých trávnych porastov, ktoré sú súčasťou ich podniku;
 - porušenie článkov 20 a 21 Charty a článku 14 španielskej ústavy, ktoré zaručujú rovnosť pred zákonom a zákaz diskriminácie vo veciach, ktoré patria do právomoci Európskej únie: bola zavedená diskriminácia medzi španielskymi a európskymi chovateľmi hovädzieho dobytku a tiež medzi samotnými španielskymi chovateľmi dobytku, keďže použitie zvierat z vlastného podniku na účely pastvy sa vyžaduje len v prípade trávnych porastov vo verejnom

vlastníctve a v spoločnom užívaní, a nie v prípade trávnych porastov v súkromnom vlastníctve;

- porušenie zásad legitímnej dôvery a právnej istoty: sporné ustanovenie bolo prijaté po šiestich rokoch uplatňovania právnej úpravy Únie, keď Európska komisia nariadila členským štátom, aby v rokoch 2021 a 2022 zaručili kontinuitu podpory, ktorú poberali chovatelia dobytky, bez zmeny podmienok oprávnenosti na poberanie takej podpory v porovnaní s obdobím rokov 2014 až 2020, keďže reforma SPP bude odložená a v tejto súvislosti boli prijaté len opatrenia spočívajúce v úprave rozpočtu na základe nariadenia 2020/127. Španielsky štát nedodrжал tieto požiadavky bez právneho základu a bez toho, aby existovali dôvody naliehavosti a nevyhnutnosti;
- porušenie zásad zákonnej výhrady, zverenia právomocí, hierarchie právnych predpisov a prednosti práva Únie: španielsky štát – ktorý má len právomoci týkajúce sa vykonávania právnej úpravy Únie – porušil uvedené zásady tým, že prostredníctvom kráľovského dekrétu č. 41/2021 obmedzil možnosť vykázat trávne porasty v závislosti od ich (verejného alebo súkromného) vlastníctva a od ich (výlučného alebo spoločného) užívania.

5 Administración del Estado (štátna správa), žalovaná, v podstate tvrdí:

- európske nariadenia sú priamo uplatniteľné, ale môžu si vyžadovať, aby členské štáty prijali predpisy na ich vykonanie [pozri článok 4 ods. 1 písm. c) body ii) a iii), článok 4 ods. 1 písm. h) a článok 4 ods. 2 nariadenia č. 1307/2013 a článok 4 ods. 1, článok 5, článok 7 ods. 1, ako aj článok 58 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1306/2013]. Na základe tejto povinnosti španielska správa štátu prijala okrem iného kráľovský dekrét č. 1075/2014 a postupne v ňom vykonávala zmeny potrebné na zabezpečenie správneho uplatňovania SPP. V tomto zmysle je kráľovský dekrét č. 41/2021 dôsledkom schválenia nariadenia 2020/2220;
- predĺženie uplatňovania súčasnej SPP neobmedzuje právomoc vlády vykonať potrebné zmeny v kráľovskom dekréte č. 1075/2014. Okrem toho Španielske kráľovstvo ako členský štát Únie je povinné vykonať také zmeny na základe článku 58 ods. 1 nariadenia č. 1306/2013;
- článok 11 ods. 2 kráľovského dekrétu č. 1075/2014 po zmene vykonanej kráľovským dekrétom č. 41/2021 je v súlade s európskou právnou úpravou, keďže okrem iného stanovuje, že produkčná poľnohospodárska činnosť uvedená v článku 4 ods. 1 písm. c) bode i) nariadenia č. 1307/2013 sa môže vykonávať na pozemkoch, ktoré sú trávnyimi porastmi vo verejnom vlastníctve a v spoločnom užívaní, len prostredníctvom pasenia zvierat, ktoré patria podniku poľnohospodára;
- pokiaľ ide o umelé vytvorenie podmienok na získanie podpory podľa bodu 29 rozsudku Súdneho dvora vo veci C-434/12, v prejednávacom prípade nejde o nevyvrátiteľnú domnienku, že chovatelia hovädzieho dobytky umelo

vytvárajú podmienky na získanie podpory v rámci SPP, ale o konštatovanie tejto skutočnosti podľa toho, čo sa uznáva v samotnej žalobe;

- tvrdenie žalobcu, že žalovaná tým, že prijala kráľovský dekrét č. 41/2021, ktorým sa žalovaná, ako tvrdí žalobca, neusiluje zabezpečiť správne uplatňovanie právnej úpravy Únie, ale predčasne uplatniť strategický plán, ktorý má španielska správa štátu údajne pripravený pre okamih schválenia novej SPP, pričom jej cieľom je vylúčiť odvetvie chovateľov hovädzieho dobytká z režimu podpory v rámci SPP, zneužila právomoc, nemá nijaký základ;
- kráľovský dekrét č. 41/2021 nezavádza diskriminačné zaobchádzanie, ktoré by bolo v rozpore s ustanoveniami článkov 20 a 21 Charty a článku 14 španielskej ústavy, keďže vyžaduje pastvu pomocou zvierat z vlastného podniku len na trávnych porastoch vo verejnom vlastníctve a v spoločnom užívaní, a nie na trávnych porastoch v súkromnom vlastníctve. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že pastva nie je v žiadnom prípade povolená ako poľnohospodárska činnosť týkajúca sa udržiavania poľnohospodárskej plochy v stave, v ktorom je vhodná na pastvu, bez ohľadu na to, či ide o verejné alebo súkromné trávne porasty, ktoré sú vo vlastníctve žiadateľa o podporu alebo tretej osoby. Preto nedochádza k diskriminácii medzi chovateľmi hovädzieho dobytká, ktorí sú držiteľmi práva pastvy na verejných trávnych porastoch v spoločnom užívaní, a držiteľmi práva pastvy na súkromných trávnych porastoch: žiaden z nich nemôže vykázat, že vykonáva činnosť týkajúcu sa udržiavania týchto trávnych porastov spočívajúcu v ich spásaní. Je pravda, že tento predpis, ak ide o trávne porasty v súkromnom vlastníctve, nevyžaduje, aby sa produkčná poľnohospodárska činnosť vykonávala nevyhnutne pomocou zvierat z vlastného podniku, ani nevyklučuje možnosť vykonávať na týchto trávnych porastoch udržiavacie činnosti vymenované v prílohe IV kráľovského dekrétu č. 1075/2014, ale to je spôsobené odlišným právnym režimom, ktorý sa vzťahuje na tieto dve kategórie trávnych porastov. Nedochádza k žiadnej diskriminácii, lebo sa v každom prípade vyžaduje, aby žiadateľ o podporu skutočne a reálne vykonával poľnohospodársku činnosť na trávnych porastoch v spoločnom užívaní;
- tvrdenie, že došlo k porušeniu zásad hierarchie právnych predpisov a prednosti práva Únie, ktoré je uvedené v žalobe, sa opiera o mylnú domnienku spočívajúcu v predpoklade, že španielska právna úprava je v rozpore s európskou právnou úpravou. Keďže taký rozpor neexistuje, nedošlo k porušeniu zásady hierarchie právnych predpisov ani zásady prednosti práva Únie;
- pokiaľ ide o porušenie zásad právnej istoty a legitímnej dôvery, argumentácia žalobcu opäť vychádza z nesprávnej domnienky spočívajúcej v predpoklade, že kráľovský dekrét č. 41/2021 stanovuje odlišné a dodatočné podmienky na získanie podpory v rámci SPP v porovnaní s podmienkami stanovenými v právnej úprave Únie. Zmeny kráľovského dekrétu č. 1075/2014 vykonané

kráľovským dekrétom č. 41/2021 však v skutočnosti slúžia len na výklad alebo objasnenie nariadenia č. 1307/2013; bolo výslovne uvedené, že správny výklad tohto európskeho predpisu nedovoľuje, aby držiteľia práv pastvy na trávnych porastoch vo verejnom vlastníctve a v spoločnom užívaní vykázali inú produkčnú činnosť, než je činnosť týkajúca sa pastvy pomocou vlastných zvierat, a že v súvislosti s takými plochami nemôžu vykazať udržiavacie poľnohospodárske činnosti;

- je neprijateľné, aby osoba (bez ohľadu na to, či je alebo nie je chovateľom hovädzieho dobytku), ktorej boli priznané práva pastvy na trávnych porastoch vo verejnom vlastníctve a v spoločnom užívaní a ktorá len prevedie tieto práva pastvy na tretiu osobu využívajúcu trávne porasty na kŕmenie svojho dobytku, mohla legitímne očakávať, že tým vykonáva poľnohospodársku činnosť, na základe ktorej má právo poberať podporu v rámci SPP. Postup chovateľov hovädzieho dobytku, ktorý je opísaný v žalobe, bol v konečnom dôsledku vždy v rozpore s právnou úpravou Únie. A ak sa skutočne realizoval v praxi, príslušné orgány verejnej moci musia začať príslušné konania na preskúmanie nezrovnalostí, ku ktorým došlo;
- spornou otázkou v tomto konaní je, či článok 11 ods. 2 a 3 kráľovského dekrétu č. 1075/2014 v znení neskorších predpisov je alebo nie je v súlade s právnou úpravou Únie. Na tento účel bude potrebné vyložiť pojmy hektár, na ktorý možno poskytnúť podporu, poľnohospodárska plocha, trvalé trávne porasty a poľnohospodárska činnosť na účely poberania priamej podpory na plochu, ktoré sú uvedené v článkoch 4 a 32 nariadenia č. 1307/2013, ako aj odkaz na zákaz vytvorenia umelých podmienok na získanie podpory uvedený v článku 60 nariadenia č. 1306/2013.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 6 Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko) sa domnieva, že polozenie prejudiciálnych otázok je nevyhnutné, lebo z judikatúry Súdneho dvora, ktorá sa skúma nižšie, nevyplýva odpoveď na otázky, ktoré vznikajú v súvislosti s vyriešením sporu vo veci samej.
- 7 Hoci predmetom uznesenia vydaného vo veci C-273/21 bol výklad článku 32 ods. 2 písm. a) a b) nariadenia (EÚ) č. 1307/2013, posudzovaná problematika bola odlišná od problematiky, o ktorú ide v prejednávanej veci. V uvedenej veci išlo o plochu, ktorá bola podľa maďarského práva klasifikovaná ako letisko, ale na ktorej sa nevykonávala nijaká činnosť súvisiaca s týmto letiskom. Súdny dvor dospel k záveru, že ju treba klasifikovať ako poľnohospodársku plochu využívanú na poľnohospodárske účely, ak sa skutočne využíva ako trvalý trávny porast na chov zvierat.
- 8 Skutkové okolnosti rozsudku vydaného vo veci C-116/20 (pozri najmä body 26 až 31 rozsudku) boli do určitej miery podobné skutkovým okolnostiam prejednávanej veci. V uvedenom spore sa však posudzoval špecifický prípad

žiadateľ a o podporu, ktorému taká podpora nebola priznaná, lebo nesplnil určité podmienky stanovené rumunským vnútroštátnym predpisom, zatiaľ čo v prípade, o ktorý ide v prejednávanej veci, žaloba smeruje priamo proti určitému ustanoveniu vykonávacieho predpisu, a nie proti aktu vydanému na základe právneho predpisu. Okrem toho otázky, na ktoré Súdny dvor odpovedal v uvedenej veci, sa týkali výkladu nariadenia (EÚ) č. 73/2009, zrušeného nariadením č. 1307/2013, ktoré sa uplatní na prejednanú vec. Úvahy obsiahnuté v uvedenom rozsudku (najmä v bodoch 75, 76, 85, 86 a 87) preto definitívne neodstraňujú pochybnosti o správnom výklade článkov 4 a 32 nariadenia č. 1307/2013 a článku 60 nariadenia č. 1306/2013, ktoré má Tribunal Supremo (Najvyšší súd).

- 9 V prejudiciálnom konaní vo veci C-176/20 boli predmetom výkladu – tak ako v prejednanom prípade – články 4 a 32 nariadenia č. 1307/2013 a článok 60 nariadenia č. 1306/2013 (v spojení s odôvodneniami 4 a 16 delegovaného nariadenia č. 639/2014). Výklad uvedených ustanovení vo veci C-176/20 sa však týka skutkových okolností, ktoré sa úplne nezhodujú so skutkovými okolnosťami prejednávanej veci. V uvedenom prípade (pozri bod 49 tohto rozsudku) bolo potrebné určiť, či sa pojem „aktívny poľnohospodár“ vzťahuje na právnickú osobu, ktorá uzavrela koncesnú zmluvu týkajúcu sa pasienkovej plochy patriacej obci a ktorá na nej necháva pásť zvieratá bezodplatne poskytnuté fyzickými osobami, ktoré sú ich vlastníkami. Naopak v prípade, o ktorý ide v prejednávanej veci, je potrebné spresniť, či osoby, ktoré sú len držiteľmi nevýhradného práva pastvy na pozemkoch v spoločnom užívaní, ktoré nie sú v ich vlastníctve, možno alebo nemožno považovať za „správcov“ trávnych porastov, na ktoré sa vzťahuje uvedené právo pastvy, na účely vykonávania činností týkajúcich sa udržiavania týchto poľnohospodárskych plôch v stave, v ktorom sú vhodné na pastvu, a tiež či možno konštatovať, že v takom prípade, ak tieto osoby prevedú toto právo na tretiu osobu, aby táto osoba využívala trávne porasty na kŕmenie svojho dobytku, vykonávajú alebo nevykonávajú jednu z poľnohospodárskych činností uvedených v článku 4 ods. 1 písm. c) bode i) nariadenia č. 1307/2013. Okrem toho, pokiaľ ide o výklad článku 60 nariadenia (EÚ) č. 1306/2013, medzi prípadom, o ktorý ide v prejednávanej veci, a prípadom posudzovaným v uvedenej veci tiež existujú významné rozdiely, lebo v tomto druhom prípade – na rozdiel od prípadu, o ktorý ide v prejednávanej veci – bolo ako okolnosť, ktorú možno zohľadniť, spomenuté uzavretie koncesnej zmluvy alebo tiež obsah zmlúv o výpožičke, o ktoré ide vo veci samej, v rozpore s uplatniteľným vnútroštátnym právom, najmä ak z nich vyplýva, že pastvu požičaných zvierat neuskutočňuje Avio Lucos, ale vlastníci týchto zvierat.